

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **J. G.**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2019, č. j. 815/2019-160-SPR/3

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 1. 2018, č. j. MHMP 103681/2018, sp. zn.: S-MHMP 1877851/2018 a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. J.

zamítl jeho odvolání. Tímto rozhodnutím byly žalobcovy námitky zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrzen ke dni 28. 11. 2017 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Z předloženého správního spisu soud ověřil následující pro rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobci bylo správním orgánem I. stupně dne 11. 12. 2017 doručeno „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ ze dne 1. 12. 2017.
4. Žalobce podal dne 15. 12. 2017 písemné námitky, v nichž uvedl, že z výpisu z bodového hodnocení řidiče zjistil, že dne 2. 8. 2017 mu bylo v bodovém hodnocení připsáno 7 bodů za přestupek dle ust. § 125c odst. 1písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu, přičemž tvrdí, že příslušné rozhodnutí o přestupku nepřevzal, a proto řízení nebylo pravomocně ukončeno a neexistuje tak způsobilý podklad pro záznam bodů ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu.
5. Správní orgán I. stupně vydal dne 28. 12. 2017 vyrozumění, kterým žalobce upozornil na možnost vyjádřit se k podkladům prvostupňového rozhodnutí.
6. Dne 17. 1. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým námitky žalobce zamítl a zápis 12 bodů do evidence řidiče potvrdil ke dni 28. 11. 2017. Správní orgán vycházel z dokumentace ve správním spise, tedy z příkazu Magistrátu hl. m. Prahy vyhotovenému dne 12. 7. 2017, č. j. MHMP 1090424/2017/Slá, který nabyl právní moc dne 2. 8. 2017, na jehož základě bylo J. G. ke dni nabytí právní moci příkazu zaznamenáno 7 bodů za přestupek dle ust. § 125c odst. 1písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu (neprodlené nezastavení vozidla účastníka dopravní nehody) a dále z Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 29. 11. 2017, č.j. KRPA-438397/PŘ-2017-001406, zaslanému orgánem Policie ČR, KŘP hl. m. Prahy, na jehož základě bylo J. G. ke dni nabytí právní moci příkazu na místě dne 28. 11. 2017 zaznamenáno 5 bodů za přestupek dle ust. § 125c odst. 1písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu (nezastavení vozidla na signál, který příkazuje řidiči zastavit vozidlo – na křižovatce nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj!“). Dále správní orgán I. stupně poukázal na skutečnost, že po přezkoumání podkladů zjistil, že obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Z doručky, která je součástí spisového materiálu je zřejmé, že příkaz Magistrátu hl. m. Prahy, č. j. MHMP 1090424/2017/Slá byl doručován na adresu trvalého pobytu J. G. a zásilka byla uložena u držitele poštovní licence. Dle prohlášení doručujícího orgánu byla adresátovi zanechána výzva a poučení. Zásilka byla uložena u držitele poštovní licence dne 14. 7. 2017. Po uplynutí úložní doby (dne 27. 7. 2017) byla zásilka vložena do poštovní schránky adresáta .. Z ust. § 24 odst. 1 správního řádu vyplývá, že pokud si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí zásilka připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. S počítáním běhu 10 denní lhůty ode dne následujícího po dni uložení, tj. ode dne 15. 7. 2017 s ohledem na tkz. fikci doručení ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu byl příkaz doručen dne 24. 7. 2017, a protože proti němu nebyl podán odpor v zákonné lhůtě, nabyl právní moci dne 2. 8. 2017 a je tak způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů.

7. Odvolání podané proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný nejprve konstatoval, že v doplnění blanketního odvolání J. G. namítá, že Magistrát hl. m. Prahy neměl řešit přestupek vydáním příkazu, ale měl nařídít jednání ve věci a navíc mu příkaz nebyl nikdy doručen. Zároveň namítá, že prvostupňový orgán ho ani neupozornil, že mu bylo zaznamenáno v hodnocení řidiče 7 bodů, čímž bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces. Žalovaný k procesnímu postupu prvostupňového orgánu uvedl, že J. G. nebyl žádným způsobem krácen na svých právech účastníka řízení, když byl vždy a v dostatečném rozsahu poučen a byla mu poskytnuta dostatečná lhůta k jejich uplatnění. Námitku týkající se doručování příkazu Magistrátu hl. m. Prahy vyhotovenému dne 12. 7. 2017, č. j. MHMP 1090424/2017/Sla neshledal důvodnou, k níž mimo jiné poukázal na to, že správní spis obsahuje doručenkou, která je řádně vyplněna a je z ní zřejmé, že předmětná zásilka byla doručena v souladu s právními předpisy. Žalovaný uzavřel, že řízení nebylo stiženo vadou, která by měla vliv na správnost či zákonnost napadeného rozhodnutí.
8. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.
9. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce, že žalovaný se nevypořádal řádně s jeho námitkami, když připojil k odvolání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, jakož i rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č. j. 126113/2014 a rozhodnutí ze dne 12. 11. 2014, č. j. 121761/2014, žalovaný je však ignoroval, čímž zasáhl do legitimního očekávání žalobce, neboť Krajský úřad Moravskoslezského kraje v těchto rozhodnutích posuzoval k námitce jednotlivé bloky v odvolacím řízení. Postup žalovaného byl proto v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52.
- Ve druhém žalobním bodu* namítá, že pokutové bloky nejsou způsobitelné k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují podmínky kladené na rozhodnutí v blokových řízeních, tedy dostatečnou individualizaci skutku. Žalobce poukazuje na to, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Žalobce zdůrazňuje, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Žalobce dále uvádí, že v kolonkách 1-4 není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a neuvádí rodné číslo a datum narození žalobce. V kolonce č. 5 nejsou přesně zjištěny doba a místo spáchání přestupku, z přestupkového jednání jednoznačně nevyplývá skutková podstata, ani její propojení s porušením zákonné povinnosti. Kolonka č. 6 obsahuje pouze zkratkovitou právní kvalifikaci, kolonka č. 7 neuvádí subjektivní stránku, kolonka č. 8 neobsahuje výši uložené sankce. Kolonky č. 9 - 11 neobsahují místo vydání rozhodnutí, ani údaje o oprávněné osobě, např. její podpis, datum převzetí rozhodnutí účastníkem. Závěrem opakuje žalobce samostatně ve věci přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu námitky již výše uvedené námitky, tedy že není v rozhodnutí dostatečně konkretizováno, jakým způsobem došlo ke spáchání přestupku, na jakém místě či není individualizována podstata samotného přestupku.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že zhodnotil veškeré podklady obsažené ve spise v jejich vzájemné souvislosti a nikoli pouze jednostranně v neprospěch žalobce. Obstarané podklady pro záznam bodů jsou dostatečné, přičemž žalobci se nepodařilo tyto podklady věrohodně zpochybnit. K námitce týkající se poukazu žalobce na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, žalovaný konstatuje, že není vázán právním názorem

podřízeného správního orgánu, neboť uvedený krajský úřad je podřízeným správním orgánem v problematice silničního provozu žalovaného. Žalovaný dále uvedl, že správní orgán I. stupně zcela v souladu s právními předpisy a judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), nevyžadoval kopie pokutových bloků, neboť žalobce neuvedl žádnou pochybnost, kterou by byl správní orgán I. stupně povinen se zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j.: 5 As 39/2010-82). Závěrem žalovaný dodává, že žalobce nezpochybnil náležitosti pokutového bloku, a to ani v odvolání, z čehož je zřejmé, že správní orgán I. stupně nebyl povinen pokutový blok obstarávat.

11. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť zástupce žalobce v přípisu ze dne 2. 9. 2019 s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný s takovým projednáním věci ve lhůtě soudem stanovené nevyjádřil nesouhlas. Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)
12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
14. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný se řádně nevypořádal s jeho námitkami, když připojil k odvolání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, přičemž žalovaný je ignoroval a tak zasáhl do legitimního očekávání žalobce.
15. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu platí, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
16. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
17. Žalovaný dle žalobce ignoroval předložené důkazní prostředky, a to rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v žalobě blíže specifikovaná. Uvedená námitka není a nemůže být důvodná, neboť jak soud ověřil z obsahu spisového materiálu, žalobce v blanketním odvolání ze dne 5. 2. 2018 ani v doplnění odvolání ze dne 19. 2. 2018 tato správní rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vůbec nezmiňuje a nejsou ani jejich přílohou. Žalovaný se tedy k rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v napadeném rozhodnutí nevyjádřil a ani vyjádřit nemohl. Tato rozhodnutí žalobce označil a zároveň zaslal až spolu se správní žalobou, přičemž soud k jejich obsahu uvádí následující.
18. Žalobce se domnívá, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje zastává odlišnou rozhodovací praxi co do přezkumu způsobilosti rozhodnutí, které jsou podkladem pro zápis do registru řidičů. Tak tomu však zjevně není, neboť krajský úřad v odůvodnění příslušných rozhodnutí uvedl, že *„přezkumná činnost ve věci záznamů bodů směřuje k posouzení zákonnosti provedení tohoto záznamu, tedy k posouzení, zda jednání, pro které byla přestupci pravomocně uložena sankce, je zařazeno do bodového hodnocení ve smyslu přílohy*

k zákonu o silničním provozu a jsou tak splněny podmínky pro záznam bodů v registru řidičů. Z tohoto pohledu by bylo naopak v rozporu se zákonem, pokud by se příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je povinen provést záznam bodů do registru řidičů, se neřídil pravomocnými rozhodnutími, resp. pokutovými bloky“.

19. Uvedený právní názor je přitom zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který k otázce přezkumu bodových záznamů ustáleně judikuje, že „*správní orgán (...) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, 6 As 67/2013-16).*
20. Z obsahu napadeného rozhodnutí i přiložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je přitom patrné, že výše uvedená východiska Nejvyššího správního soudu jsou respektována napříč státní správou příslušnou pro rozhodování v oblasti záznamů do registru řidičů. Důvodem pro rozdílný výsledek rozhodnutí žalovaného a krajského úřadu nebyl odlišný postoj k otázce přezkumu záznamu bodů, ale naopak odlišné skutkové okolnosti řešených případů. Dále je třeba zdůraznit, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhoduje v první instanci a jeho rozhodnutí tak mohou být následně korigována žalovaným v rámci odvolacího řízení; nadto byl právní názor krajského úřadu v této otázce překonán rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. S ohledem na výše uvedené je nepochybné, že žalobci na základě rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že jeho námitkám, resp. odvolání bude vyhověno.
21. Městský soud se dále zabýval otázkou, zda byl žalovaný povinen pokutové (resp. příkazní) bloky přezkoumat.
22. Z ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že podkladem pro záznam bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Zákon předpokládá soulad mezi údaji uvedenými v oznámení a obsahem příkazového bloku. Správní orgán je povinen si vyžádat příkazové bloky pouze v případě, že řidič v řízení o námitkách proti záznamu bodů upozorní na rozpor mezi oznámením a příkazovým blokem (shodně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Při tom nepostačuje obecná námitka, že se žalobce protiprávního jednání nedopustil. Ke vzniku povinnosti přezkoumat příkazní bloky je nezbytné, aby námitka byla konkrétní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, body 15 a 16).
23. Soud ověřil, že žalobce v námitkách proti záznamu 12 bodů, ani v odvolání, neuvedl žádný konkrétní nedostatek příkazových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Žalobce v námitkách i v odvolání brojil výslovně proti doručení příkazu Magistrátu hl. m. Prahy vyhotovenému dne 12. 7. 2017, č. j.

MHMP 1090424/2017/Sla ve věci přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu a dále uvedl a citoval rozsáhlou judikaturu Nejvyššího správního soudu, přičemž uzavřel, že se o vydání příkazu Magistrátu hl. m. Prahy se nedozvěděl, a proto mu měl správní orgán takovou skutečnost z úřední povinnosti sdělit.

24. Z výše uvedené rekapitulace správního spisu vyplývá, že již správní orgán I. stupně se s vznesenou námitkou řádného doručení příkazu Magistrátu hl. m. Prahy vyhotovenému dne 12. 7. 2017, č. j. MHMP 1090424/2017/Sla ve věci přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu obsáhle věnoval a dospěl k závěru, že zásilka obsahující předmětný příkaz Magistrátu hl. m. Prahy, byla žalobci řádně doručena, což v odvolacím rozhodnutí potvrdil i žalovaný, který vycházel při přezkumu prvostupňového rozhodnutí z obsahu správního spisu. S tímto závěrem se soud shoduje a pro stručnost odkazuje zejména na prvostupňové rozhodnutí, kde se správní orgán I. stupně této námitce podrobně věnoval. Soud k tomu pouze dodává, že za této skutkové situace shledává námitku žalobce, že správní orgán měl vést z úřední povinnosti další korespondenci, zcela účelovou, nemající oporu v zákonné povinnosti žalovaného správního orgánu.
25. Lze konstatovat, že odvolání žádné námitky proti pokutovému bloku neobsahuje a rozsáhlá citace z judikatury Nejvyššího správního soudu postrádá návaznost na skutkový stav dané věci, pročez nepředstavuje řádný výkon práva, jemuž by náležela ochrana. Žalovaný nebyl v takovém případě povinen si obstarat příkazové bloky, mohl při záznamu bodů vycházet výhradně z podkladů obsažených ve správním spise (viz 6. bod tohoto rozsudku).
26. Na tomto závěru nic nemění ani rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, na který žalobce odkazuje. Nejvyšší správní soud v bodě 15 tohoto rozsudku potvrdil svou dosavadní judikaturu týkající se přezkumu podkladů sloužících k záznamu bodů, a v bodě 17 dodal: „*Obecná námitka vznesená jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů povinnost magistrátu vyžádat si pokutové bloky nezaložila, v odvolání však stěžovatel již konkretizoval, v čem spatřuje nezpůsobilost vydaných pokutových bloků.*“ Právě tato konkretizace v odvolání žalobce absentovala. Okolnosti případu žalobce jsou tedy odlišné od okolností citovaného rozhodnutí o kasační stížnosti, a proto také výsledné posouzení žalovaným musí být rozdílné.
27. Soud se dále zabýval tvrzeným zásahem do legitimního očekávání žalobce. K této námitce je předně nutné uvést, že legitimní očekávání dle § 2 odst. 4 správního řádu nezakládá žalobci nárok na totožné rozhodnutí v jeho případě, vázanost dosavadní správní praxe je relativní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2017, č. j. 7 As 87/2017-39, bod 19).
28. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na něž žalobce odkazuje, ustálenou správní praxi nezakládají, jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2018, č. j. 7 As 124/2018-44, bod 26: „*Nejvyšší správní soud přitakává krajskému soudu i v tom, že postup žalovaného neporušil zásadu legitimního očekávání. Jak zdejší soud uvedl již v rozsudku ze dne 26. 3. 2018, č. j. 7 As 66/2018 - 32 (v němž bylo posuzováno identické tvrzení účastníka řízení zastupovaného stejným advokátem jako v nyní projednávané věci), závěry stěžovatelem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu, o kterou se opřel žalovaný i při odůvodňování svého rozhodnutí a která tenduje k omezenému přezkumu podkladů sloužících jako podklad pro záznam bodů.*“ Žalobci nevzniklo legitimní očekávání v důsledku ojedinělých rozhodnutí

správního orgánu, která neodpovídají ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu. Do neexistujícího legitimního očekávání nemohlo být žalovaným zasazeno.

29. Námitkám v prvním žalobním bodu proto soud nemohl vyhovět.
30. *Ve druhém žalobním bodu* tvrdí, že pokutové bloky nebyly způsobily k provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, protože nesplňovaly podmínky kladené na pokutové bloky.
31. Městský soud si žádné příkazové bloky, s odkazem na bod 20 tohoto rozsudku, k přezkumu nevyžádal. Žalobce vytýkal v žalobě nedostatky příkazových bloků, které však ve správním řízení vůbec nenamítal. Žalobní výtky odporují obsahu prvostupňového rozhodnutí, kdy správní orgán I. stupně po přezkoumání podkladů konstatoval, že obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Soud konstatuje, že je mu z úřední činnosti známo, že námitku tohoto obsahu zástupce žalobce mechanicky bez návaznosti na skutkový stav konkrétní věci vnáší do podání mnoha zastupovaných účastníků (např. řízení vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 A 235/2018, sp. zn. 3 A 243/2018, sp. zn. 3 A 142/2019, sp. zn. 14 A 249/2018 nebo sp. zn. 14 A 85/2019). Soud i s ohledem na tuto skutečnost dospěl k závěru, že námitka byla vytvořena pomocí šablony, což je patrné z jejího abstraktního znění a také ze skutečnosti, že napadá všechny části příkazových bloků, aniž by blíže konkretizoval ke kterému příkazovému bloku která výtky směřuje. Své výtky uvádí v obecné rovině proti „pokutovým blokům“, aniž by upřesnil či rozlišil jakékoliv dílčí nedostatky a přiřadil je ke konkrétně namítanému pokutovému bloku. Takovou argumentaci soud nepovažuje za řádný žalobní bod, na základě kterého by si měl vyžádat předmětné příkazní bloky a tyto přezkoumat.
32. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
33. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu